

## **DECLARACIÓ DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT**

Avui és un dia important: es debat en Corts la definició de Catalunya com a nació en el marc de la Comissió Constitucional.

Tanmateix la unitat d'acció dels quatre partits catalans que van votar l'Estatut el 30 de setembre i el van proposar conjuntament a les Corts el 2 de novembre de 2005 s'ha truncat en les darreres setmanes.

En aquest context, no crec hagi estat justificat l'anunci de votació negativa de cap partit, considerant l'alt percentatge d'acord existent i quan encara no s'havien acabat les votacions en comissió, ni s'havia establert el tenor de la llei que ha de regular la gestió dels aeroports.

He demanat al president del govern espanyol que reuneixi els quatre partits estatutaris. Crec que pot ser útil i clarificador.

El preàmbul de l'Estatut, que no té efectes normatius, es debat avui sense unanimitat, malgrat, com he dit, ser definitori del concepte de Catalunya com a nació.

En efecte, en el nou Estatut s'estableix, per primera vegada en la història d'Espanya, que Catalunya és una nació, tot i assenyalant que en la Constitució de 1978 es va denominar nacionalitat, i definint-la així en l'article primer. Cal recordar que l'Estatut de 1932 la definia com a regió i el de 1979 com a nacionalitat.

Setanta anys després hem aconseguit fer realitat el que volien els legítims representants del poble de Catalunya, el que reclamava el President Macià i negociava el Ministre Carner a Madrid. En aquell moment l'Estat no va acceptar les propostes catalanes -ni de lluny- en la seva totalitat, però tot i així el President Macià va optar per acceptar l'Estatut.

És cert també que s'ha esvaït l'esperit unitari del 2 de novembre de 2005, quan els quatre partits estatutaris van presentar i defensar el projecte en el Congrés dels Diputats. I que la pressió opositora del Partit Popular, que no va votar la Constitució i que probablement no deixarà que es modifiqui i millori, ha tractat d'impedir l'aprovació de l'Estatut i ha limitat la capacitat de maniobra del Govern Espanyol.

Però tenim a tocar de dits un Estatut indiscutiblement millor que el de 1979. I que representa un salt endavant històric en l'autogovern de Catalunya.

És evident, com dic, que no és el mateix que el que va sortir del Parlament de Catalunya, i que la part del preàmbul que es refereix al concepte de Catalunya com a nació és sobretot descriptiva. Però el conjunt de l'articulat és definitivament satisfactori en competències, en nous drets i en recursos.

Tindrem un Estatut que parla clarament dels drets històrics i dels símbols nacionals de Catalunya. I, sobretot, tindrem un Estatut que ens dota d'un nivell d'autonomia i d'autogovern com mai no havíem tingut.

Si adopto avui una actitud compromesa i propositiva és perquè veig trencada la presumpció d'unitat per part d'un dels partits de la coalició del Govern.

Aquest Estatut obrirà el pas a una segona etapa de l'Estat de les Autonomies: totes les CC.AA. tractaran d'amollar-se a l'Estatut de Catalunya, com ja va passar amb el primer Estatut de 1979.

El Govern es prepara per a la celebració del referèndum a mitjans de juny i vull demanar ja des d'ara a tots els ciutadans que ponderin la seva decisió i hi participin.

En aquest sentit he donat instruccions per tal que es constitueixi de manera immediata la Comissió política que ha de dirigir la campanya i la celebració del Referèndum de l'Estatut.

El procés estatutari ha arribat allà on havia d'arribar. Tindrem un nou Estatut i Catalunya obrirà una nova etapa: la del futur, la del segle XXI, cent anys després del naixement del catalanisme, fent realitat els seus anhels.

Pasqual Maragall,

President de la Generalitat

Palau de la Generalitat, 21 de març de 2006